דחזיא לבני מלכים. לבנים קטנים: **ואם תאמרת.** מתני' דקתני שנים שהגביהו מציאה קלוה ויחלוקו וכשמגביה מגביה לעצמו מיקרי הא מגביה ס"מ המגביה מציאה כו' **ולקמיה** פריך **ליקח** דכמי **כך** חמת מהיכא מתיר בבא ממצעתא הוא למד כן: **ולא יקנה לו זה ולא זה.** וכל הרוצה יחמיצנה מידם:

[נעיל ג.] **לעולם לימא לך** לא יקנה מבירו. היכא דמגביה לו נחכוין לקנות בה כלום וטעמא אמר לקמן (דף י.) דהוי טופס לבעל חוב במקום כו': **והכתנ.** דקתני במתני' שנים שהגביהו מציאה קנו, מגו דזכי לגבייהו זכי נמי לחבריה: **מדע.** דאפי' אמר לו קנה מבירו היכא דהגביה כולה לעצמו

[נקמן י.] מבירו הכא דהגביה לעצמו ולחבירו קני משום מגו: **פטור.** המצלם פטור מלצלם כפל דקי"ל אין שליח לדבר עבירה להתחייב שולמו אלא שליח, דדברי הכל ודברי התלמיד דברי מי שומעין: **ולילו שותפין שנגנבו** והלחך **קוניה** מרשות בעלים לדעתו **ולדעתו** לבירו **ולמאן** דאמר קמל (דף עח:) דמיידין: **הכתם** לחמרת מגו. דזכי לגבייהו כו' מרש

[בבא קג: ע"ש בכ"ק עמ':] ופקח שהגביהו מציאה קלוה לע"פ שהגבהה של מרש היום הגבהה לקוח אלא מפני דרכי שלום כדאמרינן (גיטין דף נב:) מרש שוטה וקטן יש להן גזל מפני דרכי שלום" תפילו הכי אמר מגו דזכי לגבייהו כו': **בשלמא מרש קני דקא מגבה לה בן דעת.** לרשתה הכני לגורך שניהם ולחשו של נד חרש הגבהה חרש היום הגבהה כדתקון ליה מפני דרכי שלום אלא אלא פקח כמאי קני, לגבי פקח הוי לחשה שהגבים החרש כמוגח על גבי קרקע להגבהה לחרש לא קניא אלא מפני דרכי שלום בעלמא: **ומאי מגו.** היכא למימר הכא דקאמר הכתם לחמרת מגו למרינן מגו', **ותרש** למאי קני

[נעיל ט.] הא לא זכי פקח לגבייהו דניחא דזכי נמי לחבריה ולא הויא הגבהה דפקח הגבהה: **אם תמצא לומר.** כלומר תפי' אם תמצא לומר שהגביה מציאה לחבירו כו': **הכא מדעתא דידיה קא מגבה ליה.** הלי פיקח: **דלא ליהי לאיגלויי.** עם המוטפים

[נעיל ב.] מהם: **מהיכא.** מתיון בבא ממצעתא קא דייק לומר "אם תומרת": **הא קאמר כולה שלי ואמר לא יקנה לו זה ולא** זה ויבא לחבר ויטעון "אני כל אחד טוען "אני הגבהתיו" ואין בקן מגביה מציאה לחבירו ומה יש לו להשיב בשלמא הלי שכשגדו המוחזק בה כמותו אמר לו הגבהת אתה כי אם לי אבל אחר מן השוק מה יטעון: **ממצמה יפרה.** אמרינן דהמגביה מציאה כו' ומשום הכי אמרינן שניהם הגבוהו יחלוקו דאמרינן שניהם הגבוהו והוה ליה כל אחד מגביה מציאה לו **ולחבירו** וקני ולאי משום דלא ידעינן הי מיניהו מקבל והוה ליה ממון

[נעיל ה:]

(ו) גמ' בשתא דלמתני' מגו:

המוטל בספק וחולקין בשבועה משום דלא יהא כל אחד ואחד הולך וחוקף כדאמרי' לעיל (דף נ.) הא שמעת ליה מרישא: **דלמאי כמשיב מציאה.** מדהוה מצי למימר כולה שלי ואמר חציה שלי: **ולימא.** מתניתין: **ממצמה יפרה כו'.** כדפריטים: **דרכוב קני.** ותע"ג דלא מציאה היא שהיה זוה ממקומה שהיו מהגיה ברגליו: **לרכבא למימר.** דסיכא דלקומה בין שניהם שיקלוקה בלא שבועה: **דלא לאו** במציאה. ולשפרש לשמועינן שאין אחד יכול למוטפה דמגביה מציאה לו ולחבירו קנה לפי חבירו דמגו דזכי לגבייהו זכי נמי לחבריה: לזכות בה לא קנה חבירו, ומשנה יפרה דמתני' לשמועינן המגביה מציאה לו ולחבירו קנה לפי חבירו דמגו דזכי לגבייהו זכי נמי לחבריה:

שמעית

דחזיא לקטנים. ופריך דטעית מוזהכת לא עבדי לקטנים ול"נ דחזיא לתרוייהו דל"ב מלי פריך מטעית מוזהכת: **ושותפין** שנגנבו. פי' בקונטרס שהוליא לדעתו ולדעת חבירו כדלחיתא בב"ק (דף עח:) ואין נראה להתם בטביחה לחייבי וטביחה לפני לאחר לא טבח לי חייב דדרסינן (שם דף עח.) תחת לרבות הטליח **תלת שותפין שנגנבו שגגביהן שניהם:**

ומאי מגו מגו דמני מרשין. תימה מאלן דלמא מרי מגו לא לאמרי' דב' מרשין דקנו הייטו מטעם מגו דזכי לגבייהו זכי נמי לחבריה: **אלא** מסיפא זה לומר כולה שלי. לים דל"ג הכא הא מו למה לי דממצמה גופה קא דייק דקאמר מציא שלי והייטו שהגביה עם חבירו ולפי דבריו לא יטול כלום אלא ולאי מגביה מציאה לחבירו אלא מגו דזכי לגבייהו זכי נמי לחבריה ופריך ממאי דכמציאה למאי מצי למימר דהא דאמר מציא לי כנון דלאמר שפכתיה מציא בידי לו הגבהתיה כולה לקנות מציא לבל עדיין היה מלקדק מיתורא דמתני' לכך לחי ליה לפי מיתורא הוה יכול לפלקק ולכפריס דגרסי הא מו למה לי י"ל דמשום דמגופא דמתני' לא מלי למידק כדפריסים לרקאמר לאמי קאמר דלמא במקח וממכר לפילו מיירי במציאה מלי למימר כדלמי וי"ל בדוחק ממאי דכמציאה דלכי לא מוקמת במקח וממכר משום דלא מכתת מידום אלא במגביה מציאה לחבירו כי נמי לייר במקח וממכר ים חידום דלא נימא מציא לבירו הוא וס"ס אם מיירי במציאה לא יוכל להוכיח כלום:

מהיכ

חתינו להו רבנן דלא *אתי לאנצויי, **הכא** מיבעי ליה: פקח לא קני, אנא אקנ(ו)אמר ליה רב אחא בריה דרב אדא לרב אשי ביומא דרמי בר חמא מהיכא אי נימא **ארישא** שנים אוחזין בטלית **הכתם** האי קאמר כולה שלי ואנא אגבהתה בולה והאי אמר כולה שלי ואנא אגבהתה כולה, אלא מהא דתנן **זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי** הא תו למה לי, אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **והא** אוקימנא *רישא במציאה וסיפא במקח וממכר אלא **מסיפא** זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **ולמאי** דבמציאה דלמא במקח וממכר, וכי תימא אי במקח וממכר מאי למימרא: איצטריך, סלקא דעתך אמינא האי דקאמר חציה שלי" להוי כמשיב אבידה וליפטר קמשמע לן דהאי *אישתומי קא מישרים סבר אי אמינא כולה שלי בעינא אשתבועי אימא הכי דאהוי כמשיב אבידה ואיפטר, **אלא אמאי** הוי **שנים רוכבין על גבי בהמה** הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **ולמאי** דבמציאה לחבירו קנה חבירו **ולמאי** אלא **מסיפא** בזמן שהן מודין או שיש להן עדים-חולקין בלא שבועה במאי אי במקח וממכר צריכא למימר? **אלא** לאו במציאה ושמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **ורבא** אמר לך מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה: היו שנים רוכבין: אמר רב יוסף אמר לי רב יהודה:

שמעית

דחזיא לבני מלכים **אלא** דאמר רבא *אם היתה טלית מוזהבת חולקין ה"נ דפלגי לה הא אפסדוה! **הא** לא קשיא **הא** דחזיא לבני מלכים **אלא** דתנן **היו שנים רוכבין על גבי בהמה** וכן הכי נמי דפלגי לה הא אפסדוה, בשלמא מטהורה חזיא לבשר, אלא טמאה הא אפסדוה *אלא לדמי הכא נמי לדמי. אמר רב **חמא** ואת אומרת *המגביה מציאה לחבירו **קנה חבירו** דאי סלקא דעתך לא קנה חבירו תיעשה זו כמי שמונחת על גבי קרקע וזו כמי שמונחת על גבי קרקע ולא יקנה לא זה ולא זה, **אלא** לאו ש"מ המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו {*אמתקיף רבא} לעולם אימא לך המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו, והכא היינו טעמא -*מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה תלש שאילו אמר לשלוחו צא וגנוב לי וגנב פטור *ושותפין שגנבו חייבין מאי טעמא לאו משום דאמרינן מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה, ש"מ (*אמר רבא) **השתא** דאמרת (ה) דאמרינן מגו, **חרש** ופקח **שהגביהו מציאה: מתוך** שהגבה חרש קנה פקח, בשלמא חרש קנה דקא מגבה ליה בן דעת אלא פקח במאי קנה? **אלא** [אימא] חרש קנה פקח לא קנה, ומאי מגו? מגו דשני חרשין בעלמא קנו **האי** נמי קני, *האי מאי? **אם תמצא** לומר 'המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו' הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא דחבריה, **האי** אדעתא דידיה קא מגבה ליה אידו לא קני לאחריני מקני? אלא **אימא** [מתוך] **שלא** קנה פקח לא קנה חרש וכי תימא מאי שנא משני חרשין דעלמא? **הכא** לאנצויי, **הכא** מיבעי ליה: פקח לא קני, אנא אקנ(ו)אמר ליה רב אחא בריה דרב אדא לרב אשי ביומא דרמי בר חמא מהיכא אי נימא **ארישא** שנים אוחזין בטלית **הכתם** האי קאמר כולה שלי ואנא אגבהתה כולה והאי אמר כולה שלי ואנא אגבהתה כולה, אלא מהא דתנן **זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי** הא תו למה לי, אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **והא** אוקימנא *רישא במציאה וסיפא במקח וממכר אלא **מסיפא** זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **ולמאי** דבמציאה דלמא במקח וממכר, וכי תימא אי במקח וממכר מאי למימרא: איצטריך, סלקא דעתך אמינא האי דקאמר חציה שלי" להוי כמשיב אבידה וליפטר קמשמע לן דהאי *אישתומי קא מישרים סבר אי אמינא כולה שלי בעינא אשתבועי אימא הכי דאהוי כמשיב אבידה ואיפטר, **אלא אמאי** הוי **שנים רוכבין על גבי בהמה** הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **ולמאי** דבמציאה לחבירו קנה חבירו **ולמאי** אלא **מסיפא** בזמן שהן מודין או שיש להן עדים-חולקין בלא שבועה במאי אי במקח וממכר צריכא למימר? **אלא** לאו במציאה ושמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו **ורבא** אמר לך מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה: היו שנים רוכבין: אמר רב יוסף אמר לי רב יהודה:

שמעית

גמ' **תמר** לכל לעולם. עיין לקמן דף י ע"ל תוס' ד"ה ליחוביה ובגמליים דף ל"ד ע"ב בר"ן ד"ה תמר רבנן:

גב א מיי' פ"ט מהלכות טוען ונטען הל' י סמג עשין נה טוש"ע ח"מ סי' קלח סעיף ד:

נד ב מיי' פ"ו מהלכות מכירה הל' ג סמג עשין עה טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף ו:

נה ג מיי' פ"ב מהל' גניבה הל' יד סמג עשין עח טוש"ע ח"מ סי' שנ:

נו ד ה מיי' פ"ו מהל' גזילה והכידה הל' ד סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף ו:

כיון שהעמיד רב ספא משנתנו דקתני יחלוקו בחפצי לה בברכשתא דקרק רבי בר חמא ואמר ואת אומרת המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו. רבא אמר לעולם לא קנה ומתני' היינו טעמא מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. תרע דאילו האומר להבירו צא וגנוב לי פטור השלח דקי"ל אין שליח לדבר עבירה ואילו שותפין שגנבו חייבין ושקלי' ומרי' בה ואפיקנא דוקיא דרבי בר חמא מטיפא דמתני' בזמן שהן מודין או שיש להן עדים כי שניהם ביחד מציאה ושניהן אגב' אגבהוה בברכשתא חולקין בלא שבועה ש"מ המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו דהא תרוייהו מסייעי להדדי בעידנא דמגבהי לה. ורבא אמר לך שאני הכא מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. וקי"ל כרבי בר חמא והוא דאמר ליה זכי לי דהא ר' יוחנן קאי כוותיה ואמר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ואם יקשה לך הא רתנן היה רוכב על גבי בהמה וכו' באומר תנה לי ולא אמר זכה לי. היו שניהם רוכבין על גבי בהמה וכו'.